

Czy striptiz Schimscheinerja sprowokuje nas do lotu?

Chciałbym pogadać z publicznością. Zapytać, co ich interesuje i razem z nimi zastanowić się nad tym, kiedy człowiek sprzedaje się na własne życzenie.

Za ile nas kupują, a za ile my sami chcemy się sprzedać. Czy jest dzisiaj gdzieś miejsce na godność? To mnie rajcuje - mówi Tomasz Schimscheiner.

ROZMOWA Z
**TOMASZEM
SCHIMSCHAINEREM**
aktorem

MARTA GRUSZECKA: W sobotę podczas Sceny Nocy Letniej Bulwar (t) u Sztuki obejrzymy „Striptiz z Tomaszem Schimscheinerem”. Czego się spodziewać?

TOMASZ SCHIMSCHAINER: Nawet ja nie wiem, w jakim kierunku ten spektakl się rozwinie. Bazuję na kilku stałych monologach (m.in. ze „Zwierzeń pornogwiazdy” Chwastowskiego, manifestów czy dwóch cytatów z „Przypadku według Krzysztofa Kie-

ślowskiego”) i mam ułożony scenariusz. Ale otwieram go do widowni, bo chciałbym pogadać z publicznością. Zapytać, co ich interesuje i razem z nimi zastanowić się nad tym, kiedy człowiek zostaje sprzedany, a kiedy sprzedaje się na własne życzenie. Za ile nas kupują, a za ile my sami chcemy się sprzedać. Czy jest dzisiaj gdzieś miejsce na godność? To mnie rajcuje.

Gdzie my z tym zawędrujemy? Może rozwinie się ciekawa rozmowa, może publiczność zdecyduje się na interakcję... Cholera wie, co ludzie wymyślą.

Czyli spektakl nie jest „spotkaniem z gwiazdą”, jak nazywa je Łaźnia Nowa?

„Striptiz z Tomaszem Schimscheinerem” zobaczymy w sobotę nad Zalewem Nowohuckim

Co widzowie odkryją? Nie wiem. Ale mnie nie interesuje siedzenie na dupie i branie pensji. Chcę czegoś więcej. Chcę sprawdzać. Polatać sobie troszkę.

Już na samym wstępie trzeba tę nazwę skompromitować. „Gwiazda” to określenie żenujące. Gwiazdy są w chmurach, a nie między nami. O tym też będę chciał podyskutować. Co to znaczy, że ktoś jest gwiazdą? Na ile człowiek, którego tak nazywają, czuje się nią, na ile z tego miana korzysta? Dlatego jedną prowokacją występu będzie rozpieprzenie ego człowieka. Druga prowokacja jest w striptizie.

Barbara Nawratowicz swego czasu zabawiła się z konwencją i zrobiła w Piwnicy pod Baranami striptiz... rowerowy. Zamiast siebie na części rozbierała rower. Najpierw kierownicę, potem siodełko, pedały, ramę... Co będzie z siebie zdejmował Tomasz Schimscheiner?

Wstyd, własne ograniczenia, ego, niedoskonałości, głupotę... Ale to nie chodzi o mnie. Ja tylko używam siebie do tego striptizu. Tak jak Nawratowicz rozbierała rower, tak ja chciał-

bym rozbierać scenę. Bo czemu nie? Czy jest jakaś granica? Czym w ogóle jest granica? Dlaczego scena to taki piedestał? Nad tym będziemy się zastanawiać. I wykorzystywać gotowy tekst, żeby zobaczyć, na ile jest on prowokacyjny i na ile prawdziwy. Prawdziwa twarz człowieka jest najciekawsza - kochasz chłopaka i nie umiesz mu tego powiedzieć. W twojej głowie wszystko buzuje. Wtedy jesteś prawdziwa i to jest fajne. Striptiz opiera się na tej koncepcji. Czy jest możliwe bycie prawdziwym? Czy warto próbować? Chciałbym, żeby głos zabrali ludzie - niech mi dopowiadają, jeśli czują taką potrzebę. Na tym polega teatr.

Komentarze publiczności przeskadzają aktorom na scenie? Podczas inauguracji Bulwar (t) u Sztuki jeden z widzów bez przerwy wszystko komentował. Czasem trafnie, czasem mniej...

Spróbujmy na przykładzie. Jesteś na imprezie i podoba ci się chłopak. Będziesz się zachowywała tak, żeby cię wyrwał. Nic ci nie przeszkodzi. Podobnie jest z aktorem - jeżeli wie, co ma robić, to zrobi wszystko, żeby przeprowadzić sprawę. A widz pójdzie za nim. Pytasz, czy taki gość, który przeszkadza w trakcie spektaklu, potrafi zdekoncentrować aktora. Nie ma rzeczy, która by go wybiła, jeżeli aktor wie, czego chce. Bartek Szydłowski wychodzi z Łaźnią na zewnątrz po to, by odejść od schematu i żeby ludzie, którzy tamtędy przechodzą, nie zadawali sobie py-

tania, czy ten spektakl jest śmieszny czy smutny, ile ma gwiazdek. Chodzi o to, aby przystanęli, popatrzeli, a nawet krzyknęli sobie: „Mam to gdzieś!”.

A okrzyki typu „Hańba!”?

Teatr powoli przestaje być miejscem bezpiecznym. Z powodu tekstu albo reżysera, sam nie wiem, wchodzi nagle do teatru nazistowska bojówka i zaczyna zadymę. Co to się dzieje? Zmienia nam się teatr? Jak reżyser i aktorzy mają się odnaleźć w tym czasie? W nowym języku? Teatr musi się gdzieś bronić. Dlatego reżyserzy coraz częściej wykraczają dzisiaj poza granice czarnej ściany i zwracają się do widowni. To jest prawdziwa komunikacja. Smartfon czy tablet z dostępem do sieci jest wszędzie. Ale gdzie w tym relacja? W internecie możesz się wyżyć emocjonalnie do woli, zbudować siebie, ustawić w sytuacjach przez siebie wymyślonych, ale prawdziwa jesteś tylko przy ludziach. Ktoś bije chłopaka w tramwaju - na tablecie możesz napisać „Ja bym ratowała!”. To dlaczego nie ratujesz, stojąc tuż obok? Na żywo jest zupełnie inaczej. I właśnie do komunikacji na żywo zmusza teatr - tylko w tym miejscu ma przewagę nad światem tabletu.

Jak widz ma się dzisiaj odnaleźć w teatrze?

Niebezpieczne miejsca i rzeczy są interesujące. Bungee jest niebezpieczne, dlatego tak pociąga. Widz zawsze powinien czuć się wolny. Teatr to lot wyobraźni. Oglądasz spektakl i odlatujesz w świat, który jest tylko twój. Odlatujesz do twojej krainy czarów. Zderzenie ze sztuką jest impulsem do lotu wyobraźni. Nie ma większej wolności niż wtedy, kiedy fruwa wyobraźnia.

„Striptiz” sprowokuje do lotu?

Co widzowie odkryją? Nie wiem. Ale mnie nie interesuje siedzenie na dupie i branie pensji. Chcę czegoś więcej. Chcę sprawdzać. Polatać sobie troszkę. Może „Striptiz” będzie impulsem do następnego zdarzenia, już na deskach Łaźni?

Zobaczymy, co się zdarzy. Moja reżyserka mówi zawsze: Rzućmy się w to. I rzućmy się w sobotę. ●

Bulwar (t) Sztuki

Bulwar (t) Sztuki to letnia scena Teatru Łaźnia Nowa usytuowana nad Zalewem Nowohuckim. Działa od 5 czerwca, oferuje m.in. warsztaty, pokazy filmowe, wykłady, a także kursy jogi czy nordic walkingu.

Co sobotę Bulwar (t) Sztuki zaprasza na Scenę Nocy Letniej. To cykl spektakli autorstwa Łaźni albo związanych z nią twórców.

„Striptiz z Tomaszem Schimscheinerem” to pierwsza premiera Sceny Nocy Letniej. W rolach głównych: Tomasz Schimscheiner i publiczność. Spektakl obejrzymy w sobotę 18 czerwca o godz. 20. Wstęp wolny.